

nes side, er meget begejstret for, at regeringen på den her måde har ladet sig forpligte. Det kan Dansk Folkeparti så begræde, det ved jeg ikke. Men vi er meget tilfredse fra Kristeligt Folkepartis side, kan jeg sige, og det tror jeg også de andre partier er. Det har der været enighed om, det skal jeg ikke prøve at undlade at udstille i den her forbindelse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så må det blive fru Hanne Severinsen som ordfører.

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil gerne takke for, at vi på den her måde har fået mulighed for at diskutere FN's fremtid, og jeg vil gerne takke udenrigsministeren for en fremragende redegørelse, der kom vidt omkring, og som også gjorde det klart, at det jo ikke er FN som sådan, der er til debat, for hvis ikke vi havde FN, ville vi være nødt til at opfinde noget lignende.

Og når man diskuterer, om FN fungerer godt nok, skal man lige tænke på, at FN jo er et spejl af den internationale virkelighed, og det er sådan med et spejl, at hvis ikke man kan lide det, man ser i det, så hjælper det ikke, at man bare brækker spejlet itu.

Der har jo tidligere været tale om, at FN har været handlingslammet, bare tænk på den kolde krig, hvor det meget tit var sådan, at Sikkerhedsrådet ikke kunne vedtage noget, og hvor det ofte var sådan, at Generalforsamlingen vedtog noget, der var fuldstændig urealistisk.

Noget af det, der har været problemet, har jo været, at FN, som blev dannet i 1945, afspejlede situationen på det tidspunkt og også, at konflikter var mellem stater, hvor vi jo i dag har nogle andre udfordringer: terrorisme, etniske konflikter og korrupte diktators måde at misbruge deres magt på. Det vil sige, at mange konflikter ikke er mellem stater, men inden for stater. Det er jo noget af en udfordring.

Men samtidig kan man sige, at der efter Murens fald var mange ting, der kunne lade sig gøre, og i virkeligheden kan man måske sige om Sikkerhedsrådet, at det i begyndelsen af 1990'erne næsten var for effektivt med at sprøjte resolutioner ud. Det, der var problemet dengang, var, at vi havde svært ved at få dem fulgt op, og det er også en af de ting, som virkelig er vigtig.

Der er også problemer med stigende bureaukrati. Det er noget, som generalsekretæren har gjort en del ud af at bekæmpe.

Man må også sige, at det i virkeligheden er lidt mærkeligt, at f.eks. et land som Libyen kan blive formand for en Menneskerettighedskommission. Men igen, FN er et spejl af virkeligheden, men det er også vigtigt, at vi får set på, hvordan vi kan forbedre FN. Der skal man skelne imellem reform af pagten som sådan og reformer inden for pagten.

Når det gælder reform af pagten, er det klart, at det ikke er det nemmeste her i verden, for det kræver jo accept af alle fem, der har vetoret i dag. Men vi har da arbejdet for fra dansk side – det så faktisk ud til, at der var stemning for det for nogle år siden, men det er måske knap så nemt i dag – at man fik en bedre geografisk repræsentation uden nødvendigvis at få flere veto magter, for det er jo vigtigt, at Sikkerhedsrådet bliver et smidigt organ, og man kunne måske se på, hvordan Sikkerhedsrådet kunne forbedre sig, så man ikke nødvendigvis behøver at reformere pagten. Der har udenrigsministrene nævnt Smart Sanctions, forebyggende aktioner osv.

Kl. 12.20

Men der er også reformer inden for pagten, f.eks. at bygge noget mere på regionale organisationer, bygge mere på præventive virkemidler, styrke hele strømlinien og koordineringen af FN's udviklingsaktiviteter. Vi skal sandelig ikke understøtte, at FN får yderligere bureaukrati og yderligere knopskydning, tværtimod skal vi sørge for, at vi finder en bedre måde, og jeg synes, at vi i al væsentlighed kan støtte det, som Kofi Annan har lagt op til.

Udenrigsministeren nævnte, at topmøderne nu skal følges op. Det tror jeg også er vigtigt. Det har jo været vigtigt, at man har fået skabt nogle internationale normer ved at holde disse topmøder og forpligtet en masse statsledere på forskellige områder. Men det er jo også vigtigt, at vi nu får opfølgningen, at vi også får fulgt op på Den Internationale Straffedomstol og på de universelle menneskerettigheder.

Det er også vigtigt, at vi ser på FN som den, der skal sikre udvikling, 2015-målsætningen og de 0,7 pct., som de rige lande har forpligtet sig til, samt løse alle de nye problemer, der navnlig er i Afrika. Det er vigtigt, at vi på den måde fra dansk side støtter FN's udviklingsarbejde, og at vi gør det ved det, man kunne kalde aktiv multilateralisme. Det vil sige, at når vi styrker udviklingsarbejdet, ser vi selvfølgelig også på, hvad der virker, og hvad der ikke virker, og hvor der var noget, der kunne samordnes, og så går vi vi-